

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด
กรณีหน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่งได้รับความเสียหาย*

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ลับ^๒ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๔/๒๕๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงและผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของจังหวัดหนองบัวลำภูมายัง ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรณีนางสาว อ. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน สังกัดสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภู นำเงินราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่จัดเก็บไปใช้ส่วนตัว ไม่ได้นำส่งคลัง และไม่มีการรายงานผลทางบัญชีให้ผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไปทราบระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ (ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔) โดยในส่วนค่าธรรมเนียมป่าไม้มีการออกใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมป่าไม้และเงินอื่น ๆ เป็นเงิน ๕๗๓,๖๓๓.๑๓ บาท มีการนำส่งเป็นเงิน ๒๗๔,๒๗๙.๕๐ บาท ค้างนำส่งเป็นเงิน ๒๙๙,๓๕๓.๖๓ บาท เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงขอหารือประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนี้

๑. หน่วยงานที่ได้รับความเสียหายซึ่งต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ คือ หน่วยงานใดระหว่าง

๑.๑ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูมีหน้าที่และอำนาจตามข้อ ๑๖ (๔) แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐ คำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๘๐๖๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ และคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๙๙๘๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู หัวหน้าส่วนราชการส่วนภูมิภาค หัวหน้าส่วนราชการส่วนกลางและนายอำเภอ ปฏิบัติราชการแทนและมอบหมายกำกับดูแล มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

* ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๓๘ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒ ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๔/๒๒๘๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ยกเลิกชั้นความลับ

ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมป่าไม้ภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูจึงมีหน้าที่และอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมป่าไม้ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู และความเสียหายเกิดในระหว่างการทำดำเนินการและครอบครองค่าธรรมเนียมป่าไม้ของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเป็นหน่วยงานของรัฐที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ หรือ

๑.๒ องค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ที่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมป่าไม้ และสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูมีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมป่าไม้ภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ และต้องนำส่งค่าธรรมเนียมป่าไม้ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ ซึ่งตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติว่า รายได้จากค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินอากรประทานบัตร ใบอนุญาตและอาญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ค่าภาคหลวง และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินที่เก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น จึงเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ที่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหาย อีกทั้งมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ที่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดร่วมกับสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามข้อ ๘ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

๒. หน่วยงานของรัฐที่ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและหน่วยงานที่เป็นผู้ออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน คือหน่วยงานใด

๓. ผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล ที่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ตาม ๑. เป็นอำนาจของใคร

๔. ข้อเสนอแนะประการอื่นที่เกี่ยวข้องอันจะเป็นประโยชน์ในการทำดำเนินการของหน่วยงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวง กรมทรัพยากรน้ำบาดาล และกรมป่าไม้)

และผู้แทนจังหวัดหนองบัวลำภูเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เรื่องนี้สืบเนื่องจากกรมทรัพยากรน้ำบาดาลได้ตรวจสอบติดตามการจัดเก็บและนำส่งรายได้ค่าใช้น้ำบาดาลและค่านูรักษาน้ำบาดาลตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่นำส่งกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลรวมทั้งค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูพบความผิดปกติในการจัดเก็บรายได้ค่าใช้น้ำบาดาลและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง โดยมีการนำส่งเงินล่าช้า กับมีเงินขาดบัญชีและค้างนำส่งเข้าบัญชีกองทุนพัฒนาน้ำบาดาล รายได้ของแผ่นดินและรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมทรัพยากรน้ำบาดาลจึงมีหนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูตรวจสอบ ต่อมา ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการฯ ตรวจสอบพบว่า นางสาว อ. เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติฯ จังหวัดหนองบัวลำภู นำเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่จัดเก็บแทนหน่วยงานภายในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติฯ ไปใช้ส่วนตัว ไม่ได้นำส่งคลัง ไม่มีการรายงานผลทางบัญชี ให้ผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไปทราบ ในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ จากนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูจึงมีคำสั่ง ที่ ๙๔๕๔/๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่า นางสาว อ. จงใจไม่นำเงินฝากคลังและนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และดำเนินการเบิกจ่ายและโอนเงินเข้าบัญชีตัวเองโดยไม่มีเอกสารหลักฐานใบสำคัญในการเบิกจ่ายเงินเป็นเหตุให้ราชการเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเป็นพฤติการณ์ในลักษณะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีมติเอกฉันท์เห็นควรไล่นางสาว อ. ออกจากราชการ ซึ่ง อ.ก.พ.จังหวัดหนองบัวลำภูในคราวประชุม อ.ก.พ. จังหวัดหนองบัวลำภู ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๕ มีมติลงโทษไล่นางสาว อ. ออกจากราชการ ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูมีคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๗๓๔๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๕ สั่งลงโทษไล่นางสาว อ. ออกจากราชการ

นอกจากนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูแจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองบัวลำภู ว่า นางสาว อ. เป็นเจ้าพนักงานยกยอทรัพย์และเป็นเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยจำนวนเงินที่นางสาว อ. เบียดบังเอาไปและยังไม่ได้คืนประกอบด้วย (๑) เงินค่าขออนุญาตใช้น้ำบาดาล - เจาะน้ำบาดาล (๒) เงินค่าธรรมเนียมป่าไม้และเงินอื่น ๆ (๓) เงินนอกงบประมาณกองทุนพัฒนาน้ำบาดาล และ (๔) เงินในงบประมาณกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือชี้แจงว่า มีองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมป่าไม้ในท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภูในห้วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ (๓๐ เมษายน ๒๕๖๔) จำนวนหกแห่ง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกอบกับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังกล่าว เห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณารวมสามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานที่ได้รับความเสียหาย และผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ประเด็นที่สอง หน่วยงานใดเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ประเด็นที่สาม ผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลที่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า ข้อ ๑๐^๓ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดสังกัดมีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ และข้อ ๑๑^๔ กำหนดว่า ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง และหรือความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘^๕ หรือข้อ ๑๐ บรรดาที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ ทั้งนี้ มาตรา ๗๗^๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้รายได้จากค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาต และอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ค่าภาคหลวง และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินที่เก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบกับ

^๓ข้อ ๑๐ ในกรณีความเสียหายเกิดขึ้นตามข้อ ๙ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัดหรือผู้ซึ่งระเบียบนี้กำหนดให้เป็นผู้รับแจ้งตามข้อ ๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี มีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

^๔ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง และหรือความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ บรรดาที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

^๕ข้อ ๘ เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้นคณะหนึ่ง โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่เกินห้าคน โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นหรือหน่วยงานของรัฐอื่นตามที่เห็นสมควร

กระทรวงการคลังอาจประกาศกำหนดว่าในกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่จำนวนเท่าใด จะให้มีผู้แทนของหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จของการพิจารณาของคณะกรรมการไว้ด้วย

^๖มาตรา ๗๗ รายได้จากค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาต และอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ค่าภาคหลวง และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินที่เก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

มาตรา ๘๒^๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้ (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งการจัดเก็บค่าธรรมเนียมป่านั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบอำนาจให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดดำเนินการตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๘๐๖๖/๒๕๖๓ เรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู หัวหน้าส่วนราชการส่วนภูมิภาค หัวหน้าส่วนราชการส่วนกลาง และนายอำเภอ ปฏิบัติราชการแทนและมอบหมายกำกับดูแล ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ และคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๘๙๘๐/๒๕๖๔ เรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู หัวหน้าส่วนราชการส่วนภูมิภาค หัวหน้าส่วนราชการส่วนกลาง และนายอำเภอ ปฏิบัติราชการแทนและมอบหมายกำกับดูแล ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภู และผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของจังหวัดหนองบัวลำภูปรากฏว่า นางสาว อ. เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูได้นำเงินค่าธรรมเนียมป่านั้นของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จัดเก็บไปใช้ส่วนตัว ไม่ได้นำส่งคลัง และไม่มีรายงานผลทางบัญชีให้ผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไปทราบ จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ที่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมป่านั้นที่เกี่ยวข้องรวมหกแห่งได้รับความเสียหายและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับความเสียหาย เนื่องจากมีหน้าที่และอำนาจในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมป่านั้นตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู แต่โดยที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย โดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามข้อ ๓ ข.^๘ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงต้องถือว่า สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

มาตรา ๘๒ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๓ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) กองกลาง

(๒) กองกฎหมาย

(๓) กองการต่างประเทศ

(๔) กองตรวจราชการ

(๕) กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

(๖) ศูนย์เทคโนโลยีดิจิทัลและอากาศยาน

(๗) สถาบันการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

และสิ่งแวดล้อมซึ่งสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองบัวลำภูสังกัดอยู่ เป็นผู้เสียหาย และตามประเด็นข้อหาหรือองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ที่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องทั้งหกแห่งที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าว จึงเป็นหน่วยงานของรัฐ ที่ได้รับความเสียหายด้วย โดยนายกรัฐมนตรีการบริหารส่วนตำบลทั้งหกแห่งในฐานะหัวหน้าขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวและปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะหัวหน้าของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่นางสาว อ. สังกัด จึงเป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งเป็นไปตามนัยข้อ ๑๐^๙ และข้อ ๑๑^{๑๐} แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ เทียบเคียงความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๓๐๗/๒๕๔๑^{๑๑} และความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๙๖๐/๒๕๕๖^{๑๒} และเรื่องเสร็จที่ ๑๒๐๘/๒๕๖๓^{๑๓}

ประเด็นที่สอง เห็นว่า มาตรา ๑๒^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชำระเงินภายในเวลาที่กำหนด เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวและสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายจากการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐทั้งเจ็ดแห่งจึงมีอำนาจร่วมกันออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ซึ่งเป็นไปตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๓๖๒/๒๕๔๙^{๑๕}

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๑}บันทึก เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๔๘๑ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๒}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีทุจริตการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๑๐๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๓}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด : กรณีความเสียหายเกิดจากการกระทำของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุที่ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่สังกัดหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงาน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๑๑/๒๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๔}มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

^{๑๕}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ : กรณีเทศบาลเมืองกำแพงเพชรไม่ได้รับเงินค่าปรับตามสัญญาจ้างที่ใช้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๔๖๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประเด็นที่สาม เห็นว่า ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^{๑๖} แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ แต่งตั้งคณะกรรมการหรือเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งคณะกรรมการรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนั้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการแต่งตั้งหรือไม่แต่งตั้งคณะกรรมการ หากการนั้นไม่ถูกต้องให้สั่งแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องเมื่อมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง^{๑๗} แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการและมีอำนาจเรียกนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบก็ได้ ประกอบกับมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง^{๑๘} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบความถูกต้องในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามข้อหาหรือนี้ จึงเป็นนายอำเภอซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหกแห่ง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

^{๑๖}ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ แต่งตั้งคณะกรรมการหรือเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งคณะกรรมการรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนั้นเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการแต่งตั้งหรือไม่แต่งตั้งคณะกรรมการ หากการนั้นไม่ถูกต้องให้สั่งแก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๗}มาตรา ๙๐ ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล เลขาธิการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๘}มาตรา ๒๐ ภายใต้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี ๑๑ ในกระทรวงหนึ่ง ให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ โดยจะให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงหรือผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีข้อเสนอแนะว่า กรณีดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจากความรับผิดในมูลหนี้ละเมิดนั้นเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๒๒๔^{๑๙} วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ และมาตรา ๒๐๖^{๒๐} แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งกำหนดให้คิดดอกเบี้ยในหนี้เงินอันเกิดแต่มูลละเมิดนับแต่เวลาที่ทำละเมิด ประกอบกับกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในข้อ ๒.๒^{๒๑} ของหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๘.๗/ว.๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การคิดดอกเบี้ยกรณีเบิกจ่ายไม่ถูกต้อง และกรณีกระทำผิดทางละเมิด ได้กำหนดกรณีเจ้าหน้าที่จงใจทุจริตยกยอกเงินหรือทรัพย์สินของทางราชการไปและมีมูลความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่วนราชการเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระดอกเบี้ยของเงินหรือทรัพย์สินที่ต้องชดใช้ตั้งแต่วันที่กระทำการทุจริต ซึ่งในกรณีการฟ้องคดีอาญาด้านเป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์สินนั้น หากหน่วยงานของรัฐจะขอให้พนักงานอัยการเรียกให้นางสาว อ. ชำระดอกเบี้ยของเงินที่ต้องชดใช้ตั้งแต่วันที่กระทำการทุจริตนั้น พนักงานอัยการไม่มีอำนาจเรียกดอกเบี้ยดังกล่าวจากนางสาว อ. เพราะดอกเบี้ยไม่ใช่ทรัพย์สินหรือราคาที่หน่วยงานของรัฐในฐานะผู้เสียหายสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓^{๒๒} แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นไปตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๗๖ - ๑๙๗๗/๒๕๐๕ (ประชุมใหญ่) และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๒๖๕/๒๕๖๓ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจึงควรใช้สิทธิฟ้องนางสาว อ. ในมูลละเมิดเป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาและเรียกให้ชำระดอกเบี้ยนับแต่วันทำละเมิดโดยจะฟ้องต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีแพ่งหรือในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญาจะยื่นฟ้องคดีแพ่งดังกล่าวต่อศาลซึ่งพิจารณาคดีอาญาก็ได้ตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีนี้ต้องนำอายุความในความผิดทางอาญาที่ยาวกว่าตามมาตรา ๔๔๘^{๒๓} วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ

^{๑๙}มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหน้าที่อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น

ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด

การพิสูจน์ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกจากนั้น ให้พิสูจน์ได้

^{๒๐}มาตรา ๒๐๖ ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด

^{๒๑}ข้อ ๒.๒ กรณีเจ้าหน้าที่จงใจทุจริตยกยอกเงินหรือทรัพย์สินของทางราชการไปและมีมูลความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่วนราชการเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระดอกเบี้ยของเงินหรือทรัพย์สินที่ต้องชดใช้ตั้งแต่วันที่กระทำการทุจริต

^{๒๒}มาตรา ๔๓ คดีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กรรโชก ฉ้อโกง ยกยอกหรือรับของโจร ถ้าผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่เขาสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิดเมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญา ก็ให้เรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหายด้วย

^{๒๓}มาตรา ๔๔๘ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด

แต่ถ้าเรียกร้องค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมิใช่ตามกฎหมายลักษณะอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้นไซ้ ท่านให้เอาอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ

นอกจากนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ในกรณีนี้ มีผู้ต้องลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดและลงนามในคำสั่งเรียกให้ชำระค่าสินไหมทดแทนรวมทั้งดอกเบี้ยถึงเจ็ดคน ซึ่งมีความยุ่งยากและใช้เวลามาก หากจะคงหลักการเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ และการออกคำสั่งเรียกให้ชำระค่าสินไหมทดแทนรวมทั้งดอกเบี้ยดังกล่าวไว้ ก็สมควรแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ให้มีการมอบอำนาจให้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ และคำสั่งเรียกให้ชำระค่าสินไหมทดแทนรวมทั้งดอกเบี้ยด้วย ก็จะทำให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงานนั้นง่ายต่อการปฏิบัติ และมีความรวดเร็วเพิ่มขึ้น

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๖